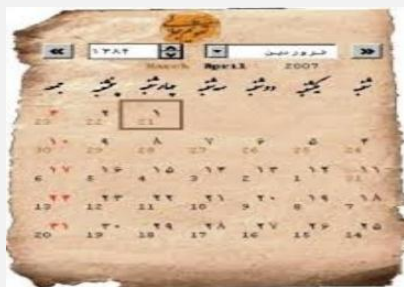

یکشنبه 21 آبان 23 صفر 1439 - 12 نوامبر 2017

اعتصاب کارکنان وزارت فرهنگ و هنر بر ضد رژیم پهلوی (1357 ش)

اعتصاب کارکنان وزارت فرهنگ و هنر بر ضد رژیم پهلوی (1357 ش)

درچنین روزی در سال 1357، کارکنان وزارت فرهنگ و هنر دست به اعتصاب گسترده ای زدند. ارتشبد ازهارای پس از قرار گرفتن در مسند قدرت و تشکیل دولت نظامی، دست به اقدامات محدود کننده گوناگونی درحوزه سیاسی زد که از میان آنها می توان به توقیف مطبوعات اشاره کرد. این عمل وی مورد اعتراض گسترده صاحبان قلم و هنر قرار گرفت. تولد (نیما یوشیج) پدر شعر نو ایران (1276 ش)

علی اسفندیاری متخلص به نیما یوشیج در دهکده یوش در مازندران به دنیا آمد. در 12 سالگی به همراه خانواده به تهران رفت و پس از مدتی زبان فرانسه و عربی را فرا گرفت. او به تشویق استادش نظام وفا سرودن شعر را آغاز کرد و بر اثر آشنایی با زبان و ادبیات فرانسه، راهی تازه در برابرش آشکار شد. مطالعات و تحقیقات او در این زمینه به ثمر نشست و او سبکی تازه را در شعر در پیش گرفت. رویدادهای اجتماعی سال 1300 و 1301ش، نیما را به کناره گیری از مردم و زندگی در میان جنگل و دامان طبیعت و هوای آزاد کشاند و آنجا بود که منظومه افسانه را سرود. این منظومه، به عنوان مهم ترین اثر نیما، حد فاصلی است بین دنیای شعر قدیم و دنیایی که نیما بعدها در شعر به وجود آورد؛ و می توان آن را نقطه عطف و مقدمه و آغازی برای شعر فارسی معاصر دانست. در شعر نیما وزن و قافیه در همه جا به تناسب به کار گرفته شده است. شعر آزاد نیمایی، تفاوت های آشکاری با شعر سنتی داشته، از لحاظ عاطفی، بیشتر جنبه اجتماعی و انسانی دارد. او از لحاظ زبان، هر کلمه و ای را در شعر نو به کار می برد با این شرط که با کلمات مجاور، مهجور، بیگانه و ناسازگار نباشد. از نیما یوشیج به غیر از مجموعه اشعار، آثار دیگری نیز به چاپ رسیده که داستان ها، اشعار و قصه برای کودکان، یادداشت ها و نامه ها و آثار تحقیقی از آن جمله اند. اما مهم ترین اثر این شاعر نوپرداز ایرانی، افسانه نام دارد. نیما سرانجام در سال 1338 ش در 64 سالگی در تهران درگذشت و در امامزاده عبدالله تهران دفن شد. سی و چهار سال بعد در دی ماه 1372، با تلاش مردم نور و پوش، پیکر نیما از محل دفن به زادگاهش در یوش منتقل گردید. صدور فتوای جهاد از سوی علمای عراق بر ضد انگلیس در جریان جنگ جهانی اول (1293 ش)

پس از گسترش جنگ جهانی اول در شرق اروپا و قلمرو امپراتوری عثمانی، انگلستان که در صدد تجزیه این امپراتوری بود، به دست اندازی در کشور عراق که جزو دولت عثمانی بود، پرداخت. مجتهدان بزرگ شیعه مقیم عراق، هر چند از سیاست های عثمانی نسبت به شیعیان ناخشنود بودند، در مقابل تجاوز بیگانه به پاخاستند. آخوند ملا محمدکاظم خراسانی که در حوادث لشکرکشی روسیه به ایران، حکومت وقت روسیه را تهدید به اعلام جهاد نموده بود، نقش مهمی در مبارزات شیعی بر ضد بیگانگان ایفا کرد. پس از وی بزرگانی نظیر شیخ مهدی خالصی، سیدمهدی حیدری، سیدمصطفی کاشانی و شیخ محمدتقی شیرازی، رهبری مذهبی را بر عهده گرفتند و در این ایام که انگلستان تهاجم گسترده ای به عراق آغاز کرده بود، فتاوی کوبنده ای در لزوم جنگ و جهاد با کفار صادر نمودند. هر چند در نهایت، این قیام ها منجر به پیروزی و دفع مهاجمان نگردید، اما جایگاه ممتاز مرجعیت شیعه را در بسیج مردم و مقابله با نفوذ بیگانگان نشان داد. تولد "آگوستین رودن" هنرمند برجسته فرانسوی (1840م)

آگوستین رودن هنرمند برجسته فرانسوی در 12 نوامبر 1840م در پاریس به دنیا آمد. وی به عنوان پژوهشگر و پرشور به مطالعه مجسمه های یونان و روم باستان پرداخت. رودن در صحنه پیکره سازی نوین، جایگاهی والا یافت و انقلابی علیه آرمان گرایی احساساتی به راه انداخت و نزدیک ترین راه بازگشت به طبیعت را در آثار هنری خود برگزید. دست آورد رودن در رهایی پیکره سازی مدرن بیشتر از لحاظ مرتبت استادی وی بود تا نوع آثارش. در میان معاصران کمتر می توان کسی را یافت که نیرو، تخیل و قدرت ابتکار قابل مقایسه با او در زمینه مسائل پیکره سازی داشته باشد. واقع گرایی بسیار دقیق و آشکار در آثار رودن، موجب ایجاد این گمان می شد که مبدا تا اندازه ای از روی مدل زنده، ساخته شده باشد اما بدون شک وی تمامی زوایای کار را به دقت نگریسته بود. در عین حال از لحاظ شدت معنویت، کارهایش در اوج می باشد. این مسئله در آثاری چون مرد قدم زننده و یحیی (ع) تعمیم دهنده در حال وعظ، نمایان می باشد. از آثار رودن ساختن و رودی موزه ای در پاریس بود که در سال 1880م به وی واگذار شد. او برای این کار دست به تفسیری آزاد از کتاب یوزخ اثر دانته زد و با پرورش این موضوع به آفرینش ترکیبی از اجسام و پیکره های کوچک پرداخت. نتیجه این تلاش اثر وی تحت عنوان دروازه های دوزخ بود. گرچه رودن در صنعت پیکره سازی، بعد از رنسانس، اولین قالب سازی بود که ابتدا با گل آغاز می کرد و بعد مدل را به گچ یا برنز مبدل می ساخت ولی بسیاری از کارهای ستایش

برانگیز وی، از سنگ مرمر بود. او در این راه گرچه از کمک دستیاران بهره می‌گرفت اما بدون تردید، کارها را خود تحت نظر داشت و مرمرها را با دست خود به اتمام می‌رسانید. از دیگر آثار رودن، پیکره‌های تک‌چهره‌وار هستند که در جای خود نمایانگر فصلی برای جستجوی هویت و توصیف نمادین می‌باشند. آنچه کارهای او را از نمونه‌های یونانی‌ها و رمان‌شناسی فرد است تا تناسب منطقی ساده اندام انسان. رودن، پیکرتراشی را به دلیل سه بعدی بودنش می‌ستود و خواص ویژه آن را در عرصه ماده کار و شکل، مورد مطالعه قرار می‌داد. بیشتر طرح‌های او ناتمام باقی ماندند یا عمداً نیمه‌کاره رها شدند. وی ترجیح می‌داد بخشی از کار را به تخیل تماشاگر واگذارد. رودن در هنر پیکرتراشی از مکتب امپرسیونیسم یا واقع‌گرایی و ثبت پاره‌هایی از زندگی طبیعت به مکتب اکسپرسیونیسم روی آورد که در آن نوعی کژنمایی و دوری از تمامی واقعیات حاکم بود. آگوست رودن پس از هفتاد و هفت سال زندگی سرانجام در هفدهم نوامبر سال 1917م درگذشت.

پایان نبرد "العلمین" در شمال آفریقا و شکست آلمان از متفقین (1942م)

در جریان جنگ جهانی دوم، هنگامی که نیروهای ایتالیایی در مستعمرات خود در شمال آفریقا به سپاهیان انگلیسی مستقر در کشور لیبی یورش بردند، هیتلر به کمک ایتالیا آمد و با تجهیز سپاهی مکانیزه، چنان عرصه را بر انگلیسی‌ها تنگ کرد که آنان مجبور شدند تا اعماق مصر عقب‌نشینی کنند. با این حال چون انگلیس در خاورمیانه منافع و منابع بی‌شماری داشت دست به مقاومت گسترده‌ای زد و با ارتش آلمان و ایتالیا به شدت به مقابله پرداخت. در نهایت جنگ سرنوشت‌ساز العلمین بین نیروهای آلمان و انگلستان در 23 اکتبر 1942م به وقوع پیوست. در این میان، شکست آلمانی‌ها در شوروی و تضعیف روحیه ارتش آلمان، هم‌چنین توجه بیشتر هیتلر به جنگ‌های داخل اروپا، وی را از تمرکز بر نواحی شمال آفریقا و حفظ این منطقه بازداشت تا این‌که در این نبرد، انگلیسی‌ها توانستند با ضد حمله وسیعی که تدارک دیده بودند، نیروهای آلمانی و ایتالیایی را از این منطقه بیرون رانده و معادلات نظامی را به نفع خود به پیش ببرند. این جنگ در نهایت در دوازدهم نوامبر 1942م به پایان رسید. شکست العلمین، برای آلمان بسیار گران تمام شد چرا که پس از مدتی رژیم فاشیستی ایتالیا به رهبری موسولینی بر اثر نارضایتی داخلی فروپاشید و آلمان، متحد اصلی خود در جنگ را از دست داد تا این‌که در سرانجام سقوط و شکست قرار گرفت.